

ఆరాధనలో వాద్యములను ఉపయోగించుట

కొరకు వాదములు

క్రైస్తవ ఆరాధనలో వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటకు అనుకూలముగా చేయబడిన ప్రత్యేకమైన వాదములను ఒక క్రమమైన పద్ధతిలో మనము చూచుదము. మనము ప్రతి వాదమునకు సరియైన ప్రత్యుత్తరమును కూడా పరిశీలన చేయుదము.

“క్రొత్త నిబంధనలో సంఘపరమైన పాడుటను గూర్చి అధికార పూర్వకముగా తెలియజేయబడలేదు”

క్రొత్త నిబంధన ఆరాధనలో పాటలుపాడుట ఒక భాగము కాదు, మరియు, ఫలితముగా, గాత్ర సంగీతము ఆరాధనలో ఒక భాగముగానున్నదని నొక్కి చెప్పువారు ఆ విధముగా చూచుటలో తప్పు చేయుచున్నారని కొందరు వాదించురు. అయితే, హెబ్రీయులకు 2:12 ఆమోద యోగ్యముగా కీర్తనలు 22:22 [21:23] తెలియజేయును, అది సంఘములో దేవునిని కీర్తించుటను (*humnesō*) గూర్చి మాట్లాడుచున్నది. మొదటి కొరింథీయులకు వ్రాసిన పత్రిక, ఎఫెసీ పత్రిక మరియు కొలోస్సయులకు వ్రాసిన పత్రిక మొదలగునవన్నియు ప్రభువు సంఘములకు వ్రాయబడెను. మొదటి కొరింథీయులకు 14 అధ్యాయం సంఘముగా కూడి వచ్చినప్పుడు ఏమి సంభవించునో చర్చించుచున్నది. ఎఫెసీ పత్రిక ఒకరినొకరు హెచ్చరించుటను గూర్చి మరియు బోధించుటను గూర్చి మాట్లాడుచున్నది. మొదటి కొరింథీయులకు 14 నందు సంఘముగా కూడి వచ్చినప్పుడు ఏమి సంభవించునో చర్చించుటలో పౌలు పాడుటను ప్రస్తావించెను. ఎఫెసీయులకు 5:19 మరియు కొలోస్సయులకు 3:16 యందు, పరస్పరమునకు చందిన సర్వనామ భాషాభాగమైన “ఒకరినొకరు” (*heautois*) భౌతిక సంబంధమైన కనీసము యిద్దరు వ్యక్తులు అని అర్థమిచ్చుచున్నది (మత్తయి 18:20 చూడు). అయితే ఎటువంటి అధికమైన పరిధిలేదు.¹

సంఘ పరమైన ఆరాధనలో పాటలు పాడుట ఒక భాగము కాదను వాదను అశాస్త్రీయమై యున్నది. మరియు పరస్పర వైరుధ్యమైనదై యున్నది, దీనిని ప్రతిపాదించువారు తమ ఆరాధనలో వాద్యసహకారముగల పాటలు పాడుటను ఆపించుచున్నారు. పాటలు పాడుట అనుమతించబడకపోయినట్లయితే, అప్పుడు పాటలను వాద్య సహకారముతోనైనను లేదా సహకారము లేకుండనైనను ఆరాధనలో చేర్చుట తప్పియున్నది. అప్పుడు, ఈ వాదమును ప్రయోగించుట అట్టి ఆరాధకులు తమ సొంత నియమములు తయారు చేసుకొనుమని ఒప్పుకొనుటైయున్నది. అభ్యంతర పెట్టు వారియొక్క మనస్సాక్షిని లేదా ఆరాధనను అతిక్రమించునట్లు బలవంత పెట్టబడుచున్నారు.

మోషే ధర్మశాస్త్రము బూరలు ఊడుటను అనుమతించెను (నిర్ణయకాండము 29:1), మరియు కీర్తనాకారుడు ఆ క్రియను గూర్చి ఈలాగు చెప్పుచున్నాడు. “అది ఇశ్రాయేలీయులకు

కట్టడ యాకోబు దేవుడు నిర్ణయించిన చట్టము” (కీర్తనలు 81:3, 4). కీర్తనలు సంఘము కొరకైన వర్తించు మాదిరియై యుండినట్లయితే, వాద్యములు ఉపయోగించు మరియు గాత్రమును ఉపయోగించు సంఘములు రెండును ఆ మాదిరిని అతిక్రమించు వారగుదురు. యిరువురిలో ఎవ్వరు పున్నమినాడు, పౌర్ణమినాడు, లేదా పండుగ దినములలో, బూరను (*shophar*)ను ఊడుటలేదు.

క్రైస్తవులు రెండువేల సంవత్సరమునుండి పాడుటతో దేవుని కీర్తించుచున్నారు. మొదటి శాతాబ్దమునందు, ఇగ్నోషియస్, ఒకదానిని పోల్చుతూ, ఈలాగు చెప్పెను. “ఏక స్వరముతో సంపూర్ణమైన సమన్వయముతో పాటలు పాడుము.”² ప్లినీ, రెండవ శతాబ్దములో, ఈలాగు చెప్పెను, క్రైస్తవులు దేవునిగా క్రీస్తుకు కీర్తనలు పాడిరి.³ పాటలు పాడి దేవునిని ఆరాధించుటలో ఒక భాగముగా అమెరికా పునరుద్ధరణోద్యమము యొక్క సభ్యులతో పుట్టుకు రాలేదు.

“వాద్య పరికరములు కీర్తనలలోను మరియు ప్రకటన గ్రంథములోను ప్రస్తావించబడెను”

కీర్తనలలో

కొందరు, కీర్తనలలో వాద్యములు ఉపయోగించుట క్రైస్తవ ఆరాధనలో వాటి యొక్క వాదమును సమర్థించుచున్నవని వాధింతురు. అది కీర్తనలలో ప్రస్తావించబడిన వాటినిన్నిటిని సమర్థించుచున్నదా, లేదా కేవలము ఒకడు క్రొత్త నిబంధన ఆరాధనలోనికి తనకు నచ్చిన వాటిని ఆచరించుటను సమర్థించుచున్నదా? కీర్తనలు 149:6, 7 వాద్య పరికరమును ప్రస్తావించుచున్నది. ఆరాధనలో వాద్య సంగీతములను ఉపయోగించుట కొరకైన మన అధికారమునకు దానిని మనమ ఉపయోగించినట్లయితే, మనము పరిశుద్ధ దేవాలయము తట్టు తిరిగి నమస్కరించవలెనా (కీర్తనలు 5:7; RSV; 138:2) మరియు దేవాలయములో ప్రభువును విచారణ చేయవలెనా (కీర్తనలు 27:4; 43:4)? వాద్యములు ఉపయోగించుటను గూర్చి స్పష్టముగానున్నది; క్రొత్త నిబంధన లేదు, ధూపము పరిశుద్ధులయొక్క ప్రార్థనలకు గురుతుగానున్నవని ఎవరైనను వాధించవచ్చును, గాని ఈ అలంకారము పాత నిబంధననుండి వచ్చెనని మనము గుర్తించుకోవలెను. యొక్కడ వాస్తవము ఏమైయున్నదనగా, యిది అలంకారిక భావన అక్షరార్థ ధూపమును ఉపయోగించుటను కాదనుటలేదు. ఈ రెండను ధర్మశాస్త్రము క్రింద ఆజ్ఞాపించ బడెను. మరియు ఆచరించబడెను. అయితే, ధూపము క్రొత్త నిబంధన ఆరాధలో భాగము కాదు.

ఒకడు ఈలాగున అడుగవచ్చు, “మనము కీర్తనలనుండి పదములను పాడునప్పుడు, మనము ఆచరించకూడని వాటిని గూర్చి మనము పాడవచ్చునా?” అవును, పాడవచ్చును. కీర్తన 66:13-15 ఆలోచించుము:

దహనబలులను తీసికొని నేను నీ మందిరములోనికి వచ్చెదను. నాకు శ్రమ కలిగినప్పుడు నా పెదవులు పలికిన మ్రొక్కుబడులను నా నోరు వచ్చిన మ్రొక్కుబడులను నేను నీకు చెల్లించెదను. పొట్టేళ్లను ధూపమును క్రొవ్విన్ గొట్టెలను తీసికొని నీకు దహనబలులు అర్పించెదను. ఎద్దులను పోతుమేకలను అర్పించెదను.

ఈ ఆచారమును క్రొత్త నిబంధన ఆరాధనలో చేర్చవచ్చునా? కీర్తనలలో ప్రస్తావించబడిన అనేక

క్రియలు అవి వారియొక్క దినమునకు తగినవైనప్పటికిని, క్రొత్త నిబంధనతో సమన్వయము కలిగి యుండలేదు. ధర్మశాస్త్రము మరియు దాని యొక్క పద్ధతులన్నియు యేసు మరణముచే నెరవేర్చబడెను. మరియు తీసివేయబడెను (రోమీయులకు 7:4; కొలొస్సయులకు 2:14; హెబ్రీయులకు 10:8-10) అయితే, పాత నిబంధనయందలి దృష్టాంతములనుండి మనము యిప్పటికి నేర్చుకొనగలము (గలతీయులకు 3:24, 25 చూడు). పితరుల యుగము లేదా మోషే యుగము యొక్క ఆచరణలను సంఘ ఆరాధనలోనికి తీసికొని రాకుండ దేవుడు గతించిన యుగములలో ఏమి చేసెనో దానిని మనము పొందగలము.

ఆరాధన కొరకై దేవునికి ఆవశ్యకమైన వాటియందలి మార్పు అనేక సంగతులచే వివరించబడవచ్చును. పాత నిబంధనలోని ఆరాధన సాక్ష్యపు గుడారము మరియు తరువాత దేవాలయములోనుండెను. అపొస్తలుల కార్యములు 8:27 నందలి ఐతియోపియుడు ఆరాధించుటకు యెరూషలేము వెళ్ళెను. అతడు. ఆరాధన యిక ఎంత మాత్రమును గెరిజీము కొండపైన గాని లేదా యెరూషలేమునందుగాని జరుగదని యింకను వినలేదు (యోహాను 4:21 చూడుము). సువార్త ప్రతి స్థలమందును ప్రభువును పిలుతురో వారందరి కొరకైయున్నది (1 కొరింథీయులకు 1:2). క్రైస్తవులు ప్రతి స్థలమందును ప్రార్థింతురు (1 తిమోతి 2:8). సొలోమోను మంటపము (అపొస్తలుల కార్యములు 3:11; 5:12), ఇండ్లు (అపొస్తలుల కార్యములు 12:12), తురన్ను పాఠశాల (అపొస్తలుల కార్యములు 19:9) మరియు త్రోయలోని మేడగది (అపొస్తలుల కార్యములు 20:7-9) స్థలములు అన్నియు క్రైస్తవుల సంఘముగా కూడు స్థలములైయున్నవి. ఈ స్థలములలో ఎక్కడైనను వాద్యమును ఉపయోగించిరిని ఎటువంటి ఆధారమును మనము కనుగొలేదు.

సహోదరుని భార్యను పెండ్లిచేసుకొని ఆమెను విమోచించు ఆచారము తామారు యొక్క దృష్టాంతమునందు చూచినట్లుగా, మోషే కాలము కంటే పాతదైయున్నది (ఆదికాండము 38:1-11). మత్తయి వ్రాసిన సువార్తలోని యేసు వంశావళిలో పేర్కొన్న ఐదుగురు స్త్రీ వంశకర్తలలో తామారు ఒక స్త్రీయైయున్నది (మత్తయి 1:3). ఆ వృత్తాంతము మత్తయి 22:23-32 నందు యేసును గూర్చిన సదూకయుల యొక్క ప్రశ్నకు మినహా; క్రొత్త నిబంధన ఈ ఆచారమును మరొక విధముగా ప్రస్తావించెను. మోషే ధర్మశాస్త్రము ఈ పురాతనమైన ఆచరణను చేర్చుకొనెను (ద్వితీయోపదేశకాండము 25:5-10), అయితే లేవీయుల వివాహ ప్రక్రియ క్రొత్త నిబంధనలో ఆజ్ఞాపించబడుట లేదు. మరియు నిషేధించబడుటను లేదు. యిట్టి విధమైన నైజీరియా దేశములో యిప్పటికి ఆచరించబడుచున్నదని నాకు తెలియవచ్చెను. కాని క్రైస్తవుడైన వ్యక్తికి యిది అవసరము లేదు.

సంస్కరణ కాలములలో కొన్ని జాతులు, బహు వివాహములయందు తాము పితరుల యొక్క ఉదాహరణను అనుసరించవలెనని అనుకొనిరి. మార్మోనులు (Mormons) ఊటా (Utah) రాష్ట్రము అమెరికా దేశములో ఒక రాష్ట్రముగా అయ్యేంత వరకు దానిని పాటించిరి, మరియు యిప్పటికి అక్కడ కొన్ని జాతులు అట్లు చేయుచున్నవి. ఒక వ్యక్తి అట్టి దానియందు పాల్గొంటున్న ఉన్నత వర్గ ప్రజలను చూపుతో సమర్థించుటకు ప్రయత్నించెను. అటువంటి వాదము వివాహమును నిరోధించుటకు అదే విధముగా చేయబడుతున్నది.

కొందరి వాదనలకు విరుద్ధముగా, హెబ్రీయులకు 1:8, 9 ఆరాధన కొరకై నియమములను లేదా ఉదాహరణలను అంధించుట లేదు. ఈ లేఖన భాగము కీర్తనలు 45:6

నుండి మాటలను వ్రాసెను. మరియు మోషే ప్రవచనముగా వాటిని క్రీస్తుకు చెందినవిగా చెప్పెను. ఈ కీర్తన తీగెలను కలిగియున్న వాద్య పరికరములను గూర్చి మాట్లాడుచున్నది. కాని హెబ్రీ గ్రంథకర్త కీర్తనలోని ఒక భాగమును పేర్కొనలేదు. యింకను, చూచిన కీర్తన 45 వివాహ కీర్తనగా గుర్తించ బడెను. మరియు ఏ మాత్రమును ఆరాధనను గూర్చి మాట్లాడుట లేదు. ఆరాధనలో కేవలము గాత్ర సంగీతమును మాత్రమే అనుమతించవారు. వివాహములో వాద్య సంగీతమునకు అభ్యంతరము చెప్పనవసరము లేదు. (ప్రత్యేకించి సంఘ కట్టడములో) వివాహ కార్యక్రమములు జరుగునప్పుడు, వివాహము ఆరాధన కార్యక్రమము కాదు, మరియు క్రొత్త నిబంధన వివాహము యిలాగుండవలెనని పేర్కొనలేదు.

అయినప్పటికీ, దేవుని ఆరాధించుటకు సంబంధించి, సంఘము మనకు ఏమైతే చేయవలెనని కోరుకుందుమో దానిని మరియు మనము ఏమైతే చేయవలెనని కోరుకొనమో దానిని ఎంచుకొను మరియు ఎంపిక చేసుకొనగలదా?

ప్రకటన గ్రంథమునందు

వాద్య పరికరములు ఆరాధనలో ఉపయోగించుటకు సమర్థున, ఈ ప్రవచన గ్రంథము యొక్క అలంకార రూపక స్వభావమును విడిచిపెట్టి, ప్రకటన గ్రంథములో కనిపించునని కొందరు నమ్ముదురు. ప్రకటన గ్రంథము పరలోకమందున్న అనేక సంగతులను, అట్టివి సంఘములో లేని వాటిని, ప్రస్తావించెను, అవి ఏమనగా, “దేవుని కోపముతో నిండియున్న ... పాత్రలు” (15:7; చూడు 16:1). “ఏహ్యమైన కార్యములతో ... నిండిన యొక సువార్త పాత్ర” (17:4), ఒక ఆలయము (15:5), ధూప ద్రవ్యములతో నిండిన సువర్ణ పాత్రలు (5:8), సింహాసనము ఎదుట సువర్ణ బలి పీఠము (8:3), తెల్లని వస్త్రములు ధరించి మరియు సువర్ణ కిరీటములు పెట్టుకొనిన యిరువది నలుగురు పెద్దలు (4:4). ఈ సంగతులు క్రొత్త నిబంధన ఆరాధనలో చేర్చబడియుండినవి కావు.

“యేసు మరియు అపొస్తలులు వాద్యములు ఉపయోగించబడిన చోట ఆరాధించిరి”

యేసు మరియు అపొస్తలులు దేవాలయములో, వాద్య సంగీతము ఉపయోగించబడిన చోటు ఆరాధించిరి అని మరియు యిది మన ఆరాధనలో వాద్య సంగీతము ఉపయోగించుటకు అపొస్తలుల మాదిరిని అంధించుచున్నదని కొందరు హేతువును వెదకిరి. మొదటిగా, యేసు ధర్మశాస్త్రము క్రింద జీవించెను. మరియు ధర్మశాస్త్రమును గైకొనెను అని మనము గుర్తించుకోవలెను. రెండవదిగా, అటువంటి వాదమును ఆధారము చేసుకొని చేయబడిన దేవాలయపు ఆరాధనకు సంబంధించిన మొదటి శతాబ్దము ఋజువులు మనకు లేవు. మరియు ఆ కాలమునందు దేవాలయములో వాద్యములు ఉపయోగించిరను ఆధారము మనకు లేదు. అటువంటి ఊహజనితములు పాతనిబంధన దృష్టాంతములకు అత్యంత పూర్వమందలివి, లేదా, అటు తరువాతి రబ్బాని దృష్టాంతములను ఆధారము చేసుకొన చేసిన ఆలోచనలై యున్నవి.

పెంతుకొస్తు దినము తరువాత, క్రైస్తవులు, దేవాలయమునందు ప్రతి దినము కూడుకొనిరి (అపొస్తలుల కార్యములు 2:46). పేతురు మరియు యోహానులు మధ్యహాన్న

కాలపు ప్రార్థనకు దేవాలయమునకు వెళ్ళిరని మనకు తెలియజేయబడుచున్నది (అపొస్తలుల కార్యములు 3:1). అయినప్పటికి “ప్రార్థనాగడియను” గూర్చిన సమకాలీన లేఖనము మనకు లేదు. అదే విధముగా, దేవాలయమునందు ఆరాధనలో అపొస్తలులు చేసిన సంగతులను గూర్చి కూడ ఈ వృత్తాంతము మనకు తెలియజేయుట లేదు. దావీదు యొక్క ఏర్పాటులచే, దేవాలయములోని ఆరాధన, పాటలు కూడ యాజకులు మరియు లేవీయులచే జరుపబడెను. సమూహముచే కాదు.

ప్రజలు కూడివచ్చు ప్రార్థనా గడియ స్వచ్ఛందమైయున్నది. అర్చణల కొరకై ప్రజల యొక్క హాజరు యొక్క అవసరమును గూర్చి ధర్మశాస్త్రము కోరలేదు. అయినప్పటికి అపొస్తలులు అక్కడే జన సమూహమును కనుగొనిరి. మరియు వారికి బోధించిరి, అపొస్తలుల కార్యములు 4:4 నందు పేతురు అక్కడ కూడివచ్చిన జన సమూహమును ఉద్దేశించి - సుమారు ఐదువేల మంది పురుషులకు ప్రసంగించెనని మనము యెరుగుదుము. అపొస్తలులు యేసును గూర్చి “సొలోమోను మంటపములో” మరియు “దేవాలయములో” అదే విధముగా యితర స్థలములలో బోధించిరి (అపొస్తలుల కార్యములు 5:12, 42). దేవాలయము కూడుకొనుటకు అనుకూలమైన స్థలము.

అమెరికాలో ముందటి తరము శనివారము మధ్యాహ్నము జన సమూహములను ఉద్దేశించి బోధించుటకు కోర్టు యింటి మెట్లు అనుకూలమైనవిగా కనుగొనిరి. ప్రపంచ యుద్ధము II కాలమునందు, సిటీ పార్కునందు బోధించిరి, ఈ రెండు స్థలములలో ఏదియును ఎంపిక చేయబడలేదు, ఎందు చేతననగా అది మతపరమైన ప్రాధాన్యతగలదై యున్నది. అది కేవలము ప్రజలు ఉండు చోటైయున్నది.

“వాద్య పరికరములు హార్మోనియం కంటే భిన్నమైనవి కావు”

ఒక వాద్యమును సమర్థించుట కొరకు, హార్మోనియం నందు పాడుటతో కొందరు పోల్చిరి. నాలుగు భాగములు గల హార్మోనియం క్రొత్త నిబంధనలో సూచించబడలేదు మరియు అపొస్తలుల యుగము గతించి పోయిన అనేక శతాబ్దముల వరకు అది అభివృద్ధి చేయబడలేదు. ఏమైనప్పటికి, ఈ విషయమును వాద్య సంగీతము కొరకైన వాదముగా ఉపయోగించుట తప్పు త్రోవన నడిపించునదై యున్నది. మొదటి శతాబ్దము యొక్క పలస్థీన నందలి సమాజ మందిరములలో పాడుటను గూర్చిన సమకాలీనమైన ఆధారమును మనము కలిగియుండలేదు. గనుక అలెగ్జాండ్రీయాకు చెందిన ఫిలో (Philo of Alexandria) ఈజిప్టునందలి అలెగ్జాండ్రీయకు చెందిన ధర్మవ్యాఖ్యై (యూదుల తత్వవేత్తలు) Jewish philosophers in Alexandria, Egypt యొక్క పాడుటను వివరించెను. పాడుట అంతయు ఒకే విధముగా నుండెడిది కాదు. ఒక్కొక్క సమయము స్త్రీ మరియు పురుషులిరువురు సంపుటను పాడెడివారు:

... ధర్మవ్యాఖ్యై యొక్క క్లయర్ స్త్రీ పురుషులకు చెందినదైయున్నది, సంజుకు మరియు మాటకు స్పంధింతురు. ఉచ్చ స్థితిగల స్వరముతో నున్న స్త్రీలు పురుషుల యొక్క అధమ స్వరముతో మార్చెడివారు, వినసాంపైన పాటను రూపొందించెడివారు, నిజముగా మంచి సంగీతమైయున్నది.⁴

యిది నాలుగు భాగములుగల పాటను సూచించుట లేదు, గాని స్పష్టముగా రెండు

భాగములుగలదై యున్నది. అందరు ఒకే రీతిగా పాడుటలేదు. పాట అంతయు ఒకే రీతిగా నుండలేదు, స్పందన, ప్రతి స్పందన రెండు భాగము లేదా నాలుగు భాగములు, అదంతయు పాడుటై యున్నది. మరియు దీనినే క్రొత్త నిబంధన ఆజ్ఞాపించుచున్నది.

“Psallein కీర్తనకు వాద్యమును ఉపయోగించుట అవశ్యకమై యున్నది”

కీర్తన psallein యొక్క క్రియావాచకము, ఈ క్రియా వాచకము కొరకైన ప్రాథమికమైన అర్థము వాద్య పరికరము యొక్క తీగెలను లాగుటై యున్నదని కూడానై యుంటున్నది. గనుక, వాద్యము యొక్క ఉపయోగము అవశ్యకమైయున్నదని కొందరు వాధింతురు. ఆ నిర్వచనము సరియైనదై యున్నట్లుయితే, వాద్య సహకారమును ఉపయోగించుటచే ఈ క్రియావాచకమునకు ఏది అవసరమైయున్నదో అది మాత్రమే ఒకడు చేయగలడు.

ఈ వాదము తప్పుత్రోవకు నడపించునదేమైయున్నదనగా, చెల్లు భాటైనట్లుయితే అది విపరీతత్యమును ఋజువు చేయుచున్నది. కీర్తన గ్రంథములో వాద్యము ప్రస్తావించబడిన సాలిన్ psallein అని ప్రస్తావించబడిన కీర్తనలు ఎన్నో ఎక్కువైయున్నవి, పదహారు కీర్తనలో వాద్యము ప్రస్తావించబడెను.

ఈ వాదము చెల్లుబాటుయినట్లుయితే, వాద్యము యొక్క వాడకము ఐచ్ఛికము కాదు, తప్పని సరియైయున్నది. ఆ వివరణను ఎవరు ఎదురించాలనుకోరు, ఆరాధనలో వాద్యకారులకు కేవలము వాద్య పరికరములు కోరుకొనుట మాత్రమే ఐచ్ఛికమైయున్నది. అందుచేత ఒక గుంపు సభ్యులు వాటిని వారు దానిని సరిపడునట్లుగా, ఉపయోగించవచ్చును. లేదా ఉపయోగించకపోవచ్చును. వాద్యము సాంకేతిక సమస్యతో పనిచేయని చోట నేను రెండుసార్లు ఉంటిని. పాడుటను ఆరాధన కార్యక్రమమునుండి మినహాయించుమా? ఎంత మాత్రమును కాదు! వివరణ లేదా క్షమాపణ కోరబడెను. మరియు గుంపుల సహకారము లేకుండా పాడిరి. వాద్య కారులు గాత్రముతో పాడువారితో కలిసి ఆరాధించుటకు అంగీకరించిరి.

“వాద్యము కేవలము పాడుటకు సహకారము మాత్రమే”

మరొక వాదన ఈలాగు చేయబడెను, వాద్యము ఆరాధనలో భాగము కాదు గాని కేవలము ఆరాధనకు సహకారము మాత్రమే. కొన్ని పోలికలు పేర్కొనబడెను: నడచుటకు ఊత కర్ర సహాయము, చూచుటకు కండ్ల అద్దాలు సహాయము, మరియు చెవిటి మిషన్ వినుటను మెరుగుపరచును. అప్పుడు ఈలాగు వాదించురు, వాద్యము సంగీతమును వినసొంపుగా చేయునదైయున్నది. కీర్తనల పుస్తకము, ఎలక్ట్రికల్ లైటులు, కూర్చొను బల్లలు, డ్రాక్షరసపు కప్పులు, మరియు మైక్రోఫోను అని పోల్చబడును.

వాస్తవానికి, ఈ పోలికలన్నియు సమానమైవికావు. ఊత కర్ర తనకు తాను నడువలేదు, అయితే వాద్యము తరచుగా, ఎటువంటి పాడుట లేకుండగానే వాయింపబడును. సంగీతమును మధురముగా చేయు పరికరము. పాటలు పాడు శ్రోతలకు వినబడదు; అంతకంటే ఎక్కువగా, అది పాట ప్రారంభమగుటకు ముందు శబ్దములను తీసివేయును. వాద్యము కేవలము స్వరము స్థాయిని తెలియజేయుటకు మాత్రము ఉపయోగించి మరియు తరువాత నెమ్మదిగా నున్నట్లుయితే దానిని ఎవ్వరు అభ్యంతర పెట్టక పోవచ్చును. కాని అట్లు జరుగుట లేదు.

వాద్య పరికరములు ఆరాధనలో భాగము కాదని మరియు అదే సమయములో వాద్యములు కలిగియుండుటను సమర్థించుటకు కీర్తనలలోని ఆరాధనను తెలియజేయుటను, ఏ ఒక్కరు హేతు బద్ధముగా వాదించలేరు. ఈ రెండు వాదనలు పరస్పరము సంపూర్ణమైయున్నవి. కార్తినలు, పాత నిబంధనలో దేవాలయమునందు దేవుని కీర్తించుటకు వాద్యములను ఉపయోగించిరని స్పష్టముగా తెలుపుచున్నది. సెప్టువజింట్ (LXX) నందలి కీర్తన 150:1-5 వచనములయందు “స్తుతింతుడి” (aineite) అని అనేక మారులు ఉపయోగించిన మరియు వాద్యముల యొక్క పట్టికను గమనింపుము. ఈ వాద్యములు దేవుని స్తుతింతుటలో భాగమైయున్నవి, నాట్యముకూడాను (కీర్తనలు 150:4). దావీదు దేవుని స్తుతింతుటకు వాద్యములను ఏర్పాటు చేసెను (1 దినవృత్తాంతములు 23:5, 6). అవి కేవలము ఆరాధనకు సహకారులు కావు. సొలోమోను దేవాలయమును ప్రతిష్ఠించినప్పుడు దేవుని స్తుతింతుటకు వాద్యములు కూడా ఉపయోగించబడెను (2 దినవృత్తాంతములు 5:12-14). దేవుని దీనితో బాధపడడు; ఆవేశమునుండి వచ్చిన అగ్ని అర్పణలను దహించుట, మరియు దేవుని మహిమ యింటినంతటిని నింపెను (2 దినవృత్తాంతములు 7:1, 2).

మనము పాడుటలో అత్యంత ప్రముఖమైన భాగము - సందేశము - పదములతో ఉన్నది. ఆరాధన యొక్క పాటలకొరకైన పదముల కీర్తనలనుండి, వ్రాత ప్రతినుండి లేదా నోటినుండి రావచ్చును. పదములు చదువబడును, జ్ఞాపకముంచుకొనబడును, లేదా తెరపై లేదా గోడపై ప్రదర్శించ వచ్చును. మన పాటకు ఎక్కడనుండియైనను మనము పదములను పొందినప్పటికి, మనము యిప్పటికి పాడుచున్నాము. పదములు లేకుండ మనస్సుతో పాడుట అంటూ ఉండదు (1 కొరింథీయులకు 14:15), ఆ పదములు వాద్యములచే తెలియజేయబడలేదు.

“కైస్తవ ఆరాధన ఈలాగుండవలెనని ఏర్పాటు చేయబడలేదు గనుక ఎటువంటి అధికారము అవసరము లేదు”

ఆరాధనలో వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటను సమర్థించుటకు చేయబడిన ఒక వాదము ఏమైయున్నదనగా, క్రొత్త నిబంధన ఆరాధన ఈలాగుండవలెనని ఏర్పాటు చేయలేదు. ఈ వాదము విపరీతత్వమును నిరూపించుటకు యత్నించెను. వాద్య సంగీతమును సమర్థించుటకు యితర ప్రయత్నములన్నీటిని యిది తిరస్కరించుచున్నది. యిదే చెల్లబాటయినట్లయితే, మిగతావన్నియు అనవసరమైనవై యున్నవి.

ఆరాధనకు సంబంధించిన ఈ వాదము అంగీకారమైనట్లయితే, మనకు ప్రార్థించు ఆచారమును, పరిశుద్ధ జనము యొక్క వాడకమును, లేదా యితర ఆచారములను తిరస్కరించుట కొరకై ఎటువంటి ఆధారము లేదు. ఆరాధన ఆరాధించువాని యొక్క వ్యక్తిగతమైన అభిరుచికి తగిన అంశము అగును. క్రొత్త నిబంధన మాత్రమే చదువు వ్యక్తి మనము ఏ విధముగా అనుకుంటున్నప్పటికి దేవుడు మనలను ఆరాధించుటకు అనుమతించుచున్నాడను భావనను ఎన్నడు పొందదు.

ఆరాధనలో వాద్య సంగీతము అను అంశము క్రొత్త నిబంధన అంతటిలో ఎక్కడను ప్రస్తావించబడలేదు. కొన్ని సంస్కరణ సంస్థలు క్రొత్త నిబంధనలో ఏమైతే వారు చదివిరో దానిని ఆధారము చేసుకొని ఆరాధనలో వాద్యముల వాడకమును తిరస్కరణ సంస్థలు క్రొత్త

నిబంధనలో ఏమైతే వారు చదివిరో దానిని ఆధారము చేసుకొని ఆరాధనలో వాద్యముల వాడకమును తిరస్కరించిరి.

దేవుని యొక్క చిత్తమును గైకొనకుండ దేవునిని ఆరాధించవచ్చునని ఆది క్రైస్తవులు ఆలోచించిననుటకు క్రొత్త నిబంధనలో ఎటువంటి చిన్న ఆధారమును లేదు. ఏమైతే వ్రాయబడెనో దాని ప్రకారము జీవించవలెనని పౌలు కొరింథీయులను హెచ్చరించెను (1 కొరింథీయులకు 4:6) అట్లు వ్రాయబడియున్నది. క్రొత్త నిబంధన లేఖనములలోని బయలు పరచబడిన దేవుని యొక్క చిత్తమైయున్నది.

యేసు ఎన్నడు ప్రసంగించని అంశమైయున్న సంగీతము ఎటువంటి చెల్లుబాటును కలిగియుండలేదని వాదమైయున్నట్లయితే, అప్పుడు వాద్యములు ఉపయోగించువారు మరియు గాత్రముచే పాటలు పాడువారు యిద్దరు తమ యొక్క ఆచరణలోని ఊహలను బట్టి దోషులగుదురు. అయితే సంఘము ఎదుర్కొను అన్ని అంశములను గూర్చి చెప్పుదనని యేసు ఎన్నడు పేర్కొనలేదు. ఆయన యొక్క మరణమునకు ముందు, తాను శిష్యులకు చెప్పవలసిన సంగతులు అనేకములు కలవు. వాటిని వారు సహింపలేరు అని యేసు తన శిష్యులకు చెప్పెను. పరిశుద్ధాత్ముడు సర్వసత్యములోనికి నడిపించునని ఆయన వాగ్దానము చేసెను (యోహాను 16:12, 13). మనము అపొస్తలుల కార్య గ్రంథములో మనము ఏదైతే చదువుతామో దానిని ఆధారము చేసుకొని పరిశుద్ధాత్ముడు పాడుటకు నడిపించెనని, అయితే వాద్య సంగీతము ఉపయోగించుటకు వారిని నడిపించలేదని మనము చెప్పగలము.

“సంఘమునకు స్వతంత్రత ఇయ్య బడెను”

క్రొత్త నిబంధన వాద్య సంగీతమును సూచించను లేదు మరియు నిషేధించను లేదు అని కొందరు చెప్పుదురు. దేవుని ఎట్లు ఆరాధించవలెనో నిర్ణయములు చేసుకొనుటకు సంఘమునకు స్వతంత్రత కలదని వారి యొక్క నమ్మకమైయున్నది. అది సంఘములో యూదా మతమునుండి బయటికు వచ్చిన యూదులు, వీరు పిల్లలకు సున్నతీయందు నమ్మిక యుంచు మరియు ఆచరించు వారైరి. మరియు/లేదా పండుగ దినములను ఆచరించెడివారు. వీరు తమ ఆచారములను ఆచరించుటకు అనుమతించబడిరి. కాని అన్యులపై వాటిని రుద్దుటకు అనుమతించబడలేదు. అందుచేత - యిట్టి విధమైన హేతుబద్ధత కొనాగించబడితే - పాత నిబంధన వాద్యములతో దేవునిని ఆరాధించియుండెను. గనుక, సంఘము వాటిని ఉపయోగించవలెనా లేదా, అక్కరలేదా అని ఎంపిక చేసుకొనుటకు తప్పక స్వతంత్రతను కలిగియున్నది. పౌలు సున్నతీని గూర్చి, ఆహారముగూర్చి మరియు పరిశుద్ధ దినముల సంగతిని గూర్చి చర్చించెను, అయితే ఆయన వాద్య సంగీతము యొక్క ప్రశ్నను గూర్చి చర్చించలేదు. అందుచేత మనము లేఖనముల యొక్క మౌనమును మరొక్కసారి పరిగణించవలెను. ఒక వాద్యపారస్థుడు వినియోగ దారునికి తన అధికారము లేకుండ సరకు పంపెను మరియు న్యాయస్థానము ద్వారా దానిని పొందుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు నిశ్శబ్దము నిషేధితమని సహించనిది అని త్వరగానే గ్రహించెను.

ముగింపు

క్రొత్త నిబంధన వాద్య పరికరముల యొక్క వాడకమును ఆమోదించుచున్నది కాని,

అనేకులు వాటి యొక్క వాడకము ఐచ్ఛికముగా (optional) నుండలెనను కొందరు అని వాధించుచున్న వ్యక్తిని నేను యింకను కలువవలసియున్నది. ఏ ఆజ్ఞకెనను విధేయత చూపుట లేదా పెచ్చరిక ఐచ్ఛికమైయున్నదని బైబిలునందు ఎక్కడ ఉన్నది? వాద్య సంగీతము యొక్క ఆమోదకులు, వాద్యములు లేనప్పుడు లేదా పనిచేయనప్పుడు పాడుటకు ఎల్లప్పుడు అంగీకరించుచున్నారు. యేసునందు విశ్వాసముంచవలెనని ఆజ్ఞాపించబడితిమని మన మందరము అంగకరింతుము. అప్పుడు మన యొక్క సొంత ప్రాధాన్యత ప్రకారము క్రైస్తవులు ఒక దానిని చేయుటను లేదా చేయకుండుటను ఎంచుకొనుటయందు విశ్వాసముంచవలెనా? మారుమనస్సు మరియు బాప్తిస్మము ఆజ్ఞాపించబడెనని మనము అంగీకరింతుము. అయితే, ఈ ఆజ్ఞలు ఐచ్ఛికమైనయిన్నవా? ఐచ్ఛికమగు బైబిలు ఆజ్ఞలు (optional biblical commands) పనికి రానివై యున్నవి.

వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటను గూర్చిన ప్రశ్న, 150 సంవత్సరముల క్రితము వాద్యములను ఆరాధనలోనికి ప్రవేశపెట్టినప్పటినుండి ఎక్కడ ఉన్నదో సరిగ్గా అక్కడనే నిలిచి పోయెను, సాధారణమైన, మతపరమైన వాతావరణము, యింతకు ముందు ఉన్నదానికంటే ఎక్కువగా, విశాలముగా సహించుటకు మార్పు చెందెను కాని ప్రాథమికమైన ప్రశ్న అలాగే నిలిచిపోయెను.

ఇరు ప్రక్కలవున్న ప్రజలు తమమును తాము యధార్థపరులుగానే, దైవభయమున్నవారిగానే, సమర్థుణగల వారిగానే, ఉన్నత భావాలు కలిగి జీవించుచున్నవారిగానే పరిగణించు కొనుచున్నారు. ఆరాధనలోనికి సమస్తము అనుమతించబడునని యిద్దరు చెప్పురు. యిరువురు ఆరాధన ఆచరణలో వ్యతిరేకించు సుదీర్ఘ పట్టికను కలిగియున్నారు. అవి మానవ పారంపర్యచారములపై ఆధారపడినవి. మరియు అందుచేత అవి దేవుని దృష్టిలో ఖండించ బడెను.

అయితే, ఆరాధనలో వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించు ప్రశ్న పై, వారు వేరు వేరు మార్గములో ఉన్నారు. వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించువారు, వారు ఎంపిక చేసుకొన్నట్టుగా వాద్యములను ఉపయోగించు లేదా ఉపయోగించకండ క్రైస్తవ స్వాతంత్ర్యము అను నియమము క్రింద స్వేచ్ఛను కలిగియున్నామని నమ్ముచున్నారు. నేను, వారు చెప్పుకొనుచున్నదైన స్వాతంత్ర్యమును ఐక్యత లేదా మరి ఏ యితర ఉద్దేశముల కొరకై విడచిపెట్టుకుని వారి పక్షముగా నేను ఎటువంటి అంగీకారము కొరకై పోరాడలేదు. వారు తమకు తాము అంగీకారమును కోరుచున్నాడు. మరియు ఎవరైతే ఆరాధనకొరకు సరియైనదైయున్నది. గాత్ర సంగీతము మాత్రమే అని నమ్మువారిచే తమ యొక్క ఆచారముల యొక్క అంగీకారమును వెదకుచున్నారు.

గాత్రముచే పాటలు పాడువారిలో యిప్పుడు కొందరు ప్రజలు ఐక్యతతో రాజీపడుటకు మరియు గాత్ర సంగీతము కూడ అనుమతించబడుచున్నది గనుక కొంత వాద్య సంగీతము కూడ అంగీకరించుచున్నారనిపించుచున్నది. క్రొత్త నిబంధన ఐక్యత కలిగి యుండుట అత్యంత ప్రాముఖ్యమైయున్నదని, అది దేవుని సంతోషకరమైయున్నదని వారు భావించుచున్నారు. లేఖనముల యొక్క మౌనము యిక ఎంతో కాలము గౌరవించబడుచుండుట లేదు. ఒకడు అబద్ధ ప్రవక్తగా ఉండుటకు సాహసము చేసినట్లయితే, అది ఐక్యతను తీసుకొనరాదు, ఎక్కడైతే రెండు గుంపులు ఉండునో వాటి ముందు అక్కడ మానవ గుంపు కూడ ఉండును.

వాద్యకారులు తమ యొక్క వాద్య సహకార పాటలతో కొనసాగుచుందురు. గాత్రముతో ఆరాధించవలెనని గట్టిగా చెప్పువారు అంతకు ముందు వారు చేసినట్టుగానే పాడుటను కొనసాగింతురు. మూడవ గుంపు నందలి కొందరు వాద్య సహకారముతో పాడుట అంతయు ఉండవలెనని చేయు తమ యౌవనము ఉన్నంత వరకు రెండు రీతులుగా పాడుదురు. ప్రతిఫలము తప్పదు.

క్రోత్త నిబంధన సంఘ ఆరాధనలో వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటను సమర్థించుటకు, దేవుడు వాటితో సంతోషించును అని ఒకడు చూపించవలెను. అయితే అది జరుగని పని. అయినను ఆరాధించుటలో ఆయనకు ఏమి ఆపశ్యకమో ఎంచుకొను అధికారమును దేవుడు మాత్రమే కలిగియున్నాడు.

సూచనలు

¹J. W. Roberts, "Is Singing in the 'Worship' Service Demonstrably Scriptural?" *Firm Foundation* 86 (26 August 1969): 532. ²Ignatius *First Epistle to the Ephesians* 4. ³Pliny *Pliny's Epistles* 10.96. ⁴Philo *The Contemplative Life* 88.

తరచుగా అడుగబడు ప్రశ్నలు

ప్ర: క్రైస్తవులు చేయునదంతయు ఆరాధనయేనా?

జ: లేదు. కొందరు వ్యక్తులు ఈలాగు కారణమును తీయుదురు, "మనము చేయునదంతయు ఆరాధన అయినట్లయితే, మనము చేయు ప్రతి దానిని ఆరాధనలోనికి మనము తీసుకొని రావచ్చును. మనము క్రైస్తవ కూడికకు వెలుపల వాద్యములు వాయింతము అప్పుడు అవి అన్నియు కూడికలో సరియైనవగును." "ఆరాధనకు" గ్రీకు పదము (*proskuneo*) అనగా "పూజ్యనీయ భావముతో ఎదుట సాగిలపడి" మరియు పూజ్యనీయ భావనను ఎదుట వెల్లిడిచేయుట అక్షరార్థమగు దీని యొక్క అర్థము "మరొకనిని పూజ్యనీయమైన గౌరవ భావములతో ముద్దుపెట్టుకొనుట" యిటువంటి క్రియ *ప్రత్యేక సమయములలో, ప్రారంభ మరియు ముగింపు స్థానములలో సంభవించును*. ప్రతీది ఆరాధన అయినట్లయితే ప్రజలు ఆరాధించుటకు ఒక చోటుకు వెళ్ళనక్కర లేదు. అయితే, మనము చూడగలము, బైబిలునందున్న ప్రజలు ఆరాధించుటకు తరచుగా ఒక ప్రత్యేకమైన చోటుకు వెళ్ళిరి మరియు ఒక సమయమునందు ప్రత్యేకమైన ఆంశములతో తమ ఆరాధనను ప్రారంభించిరి. మరియు ముగించిరి.

- యూదులు మరియు గ్రీకులు పండుగలో ఆరాధించుటకు వచ్చిరి (యోహాను 12:20).
- నవుంసకుడైన ఐతియోపీయుడు అనేక మైళ్ళు ప్రయాణచేసి ఆరాధించుటకు యెరూషలేము వచ్చెను (అపొస్తలుల కార్యములు 8:27).
- పౌలు తన మూడవ సువార్త ప్రయాణమును ఆరాధించుటకు యెరూషలేము ప్రయాణం చేయుటచే ముగించెను (అపొస్తలుల కార్యములు 24:11).
- ప్రతి గ్రంథము ఆరాధన ప్రత్యేకమైన సమయములలో ప్రారంభమాయెనని

చూపించుచున్నవి (4:10; 11:1; 14:7; 15:4; 19:10; 22:8, 9).

మరొక గ్రీకు పదము యొక్క అర్థము “సేవించు” (service) (*latrueo*; రోమీయులకు 12:1; KJV చూడు), కొన్నిసార్లు “ఆరాధన” అని అనువాదము చేయబడెను. ఈ పదము దేవునిని మనము సేవించుటనంతటిని గూర్చి పూర్తిగా, ఆరాధనతో కలిపి కూడా, వివరించుచున్నది. మనము అన్ని సమయములలో దేవునిని సేవించవచ్చుని. కాని దినము నందలి ప్రతి క్షణమందును ఆయనను ఆరాధించవలెనని మనము ఆశించబడలేదు. బదులుగా, మనము “సేవను” విడచిపెట్టి, “ఆరాధనకు” వెళ్ళుదుము.

యేసు యాకోబు బావి యొద్ద కూర్చుని “ఆరాధన” (*proskuneo*) చేయుటకు కూడుకొను స్థలమును గూర్చి యేసు సమరయ స్త్రీతో మాట్లాడెను. యెరూషలేమునొద్ద దేవుడు యేర్పాటుచేసుకొనిన పట్టణము, ఆరాధించవలెనని యూదులు యెరుగుదురు (1 రాజులు 11:13), మరియు దేవుడు చేర్చని దేనినైనను ఆరాధనలోనికి ప్రవేశపెట్టుటకు మానుకొనవలెనని యెరుగుదురు.

వాద్య సంగీతమును సమర్పించుటకు, యిటువంటి ఆలోచన దోషముతో కూడినదైయున్నది.

ప్ర: దేవునిని మహిమ పరచుటకు మనకున్న ప్రావీణ్యతలను ఉపయోగించవలెనని మనలను దేవుడు కోరుకొనుటలేదా?

జ: అవును, అయితే ఆరాధనలో దేవుడు మన యొక్క వ్యక్తిగతమైన ప్రావీణ్యతలను మనము ఉపయోగించుటకు దేవుడు ఆశించుచున్నాడు అని చెప్పుట విస్తృతమైన కార్యకలాపములకు ద్వారము తెరచును. దేవునిని ఆరాధించుట అత్యుత్తమ, సత్యముతోను ఉండవలెనని యేసు చెప్పెను (యోహాను 4:24). ప్రతి వ్యక్తి ఏమైతే ప్రావీణ్యతలను కలిగియున్నాడో వాటిని ఆరాధనలో చేర్చవలెనని ఆయన బోధించలేదు.

ఆరాధనలో మన యొక్క ప్రావీణ్యతలను మనము ప్రదర్శించవలెననుకొనినట్లయితే, సంగీతమును వ్యక్తపరచుటను మనము నియంత్రించలేము. క్రైస్తవ ప్రావీణ్యతలు పేర్కొనిన కళలు, పంటలు చేయుట మరియు క్రీటలలో ఉన్నత స్థానము మొదలగునవి. క్రైస్తవులందరు సంఘము యెదుట దేవుడు తమకు యిచ్చిన ప్రావీణ్యతలను దేవుడు కీర్తించబడునట్లు ప్రదర్శించినట్లయితే సంఘ ఆరాధనలో యేమి ఆచరించవలెనో అనుదానికి పరిమితి లేకుండ ఉండును.

ప్ర: ఆది క్రైస్తవులు వాద్యములను హింసకు భయపడి మానివేసిరా?

జ: మొదటి శతాబ్దపు క్రైస్తవులు తరచుగా రహస్యముగా కలసికొనెడివారు, అందుచేత కొందరు ఈలాగు వాధింతురు. వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటకు వారు భయపడిరి. అట్టివారియొక్క ఆలోచన విధానము ఏమైయున్నదనగా, కూడుకొనుటకు వెళ్ళుచుండగా వాద్యములను కనబడకుండ చేయుట కష్టకరమైయున్నది. మరియు క్రైస్తవులు ఎక్కడైతే కూడుకొనుచున్నారో ఆ స్థలమును శబ్దము బయలుపరుచును అని హింసింపబడుచున్న క్రైస్తవులు భయపడిరి.

సంఘమునకు హింసలు ప్రారంభమగుటకు ముందు మరియు హింసలు ఆగిపోయిన

తరువాత ఆరాధనలో సంఘము వాద్యములను ఉపయోగించియుండినట్లుయితే ఈ వాదనకు కొంత యోగ్యత యుండియుండెడిది. అయితే రోమీయులచే సంఘము క్రీ.శ. 300 సంవత్సరముల ప్రారంభమునందు అంగీకరించబడటం ప్రారంభమాయెను, అయితే ఏడు శతాబ్దముల తరువాత వరకు వాద్యములను ప్రవేశ పెట్టలేదు. క్రైస్తవ ఆరాధనలో పది శతాబ్దముల వరకు వాద్యముల యొక్క వాడకము లేదు అనునది, ఆరాధన కార్యక్రమములనుండి వాద్యములు హింసకు భయపడి వాద్యములు మినహాయించబడెనను వాదనకు ఆధారము లేదని ఋజువైయున్నది అని ప్రభువుచే ఆమోదించబడలేదు గనుక అవి ఉపయోగించబడలేదు.

ప్ర: మొదటి శతాబ్దపు సంఘము, వారు యితర మత సంబంధమైన గుంపులకంటే భిన్నమైనవారైయున్నారుని ప్రజలు చూడగలుగునట్లు వాద్యములను మినహాయించిరా?

జ: యూదా మతమునుండి మరియు అన్య మతము నుండి స్పష్టమైన వ్యత్యాసమును గీయుటకు లేదా మతము మార్చుకొనుచున్నవారిని యూదా మత లేదా అన్య మత ఆరాధనకు తిరిగి వెళ్ళకుండు మరియు వారితో సహవాసము కలిగియుండకుండు నిరోధించుటకు వాద్యములు ప్రక్కన పెట్టబడెనను సంబంధము ఏర్పాటు చేయబడెను.

మరింత ప్రాముఖ్యమైయున్నది, ప్రపాథమికముగా తప్పైయున్నవి గనుక కాదు, గాని పూర్వ క్రైస్తవ అనుభవములనుండి తీసుకొన బడినవి. కొందరి హృదయములోని బలమైన సహచర్యముచే అవి యూదులవైనను లేదా అన్యులవైనను ప్రత్యేకించి కొన్ని రకముల సంగీతము మినహాయించబడియుండి యుండవచ్చును. అయితే నియమించబడిన తీవ్రమైన క్రైస్తవ నియమము ఏమైయున్నదనగా, ప్రవక్తనను మార్చు శక్తిని కలిగియున్నందున కాదు గాని బలహీనమైన మనస్సాక్షిని అబ్యంతర పరచును గనుక అవి మినహాయించబడెను. అందుచేత కొన్ని సంగతులకు అధికారము నిచ్చు అన్య ఆచారములకు మరియు కొన్ని సంగతులకు మధ్యగల స్పష్టతను క్రైస్తవ ఆలోచనకుగల వ్యత్యాసము, ఏదియు నిషిద్ధము కాదు (రోమీయులకు 14:14) మరియు చేయుటకు అధికారము లేదు. ఆది క్రైస్తవులు సంగీతమునందు కఠినమైన మార్పుచెందని మరియు పరిమితమైన ప్రామాణికమును ఏర్పాటు చేసినని చెప్పు ఎటువంటి ఆలోచన గలదాని స్థానములో యిది వచ్చును!¹

అన్య ఆరాధనలో పాలుపొందకుండునట్లు క్రైస్తవులు హెచ్చరించబడిరి (కొలోస్సయులకు 2:18), అయితే, దీని యొక్క అర్థము ఆరాధనలో ఏమైతే ఉపయోగించబడవలెనో అవి అన్యులకు భిన్నమైనవైయుండవలెను లేదా గతకాలపు మత ఆచారములకు మార్పుచెందినవారు తిరిగి వెళ్ళకుండుటకు మాత్రమే ఉద్దేశించినవి అనునది అధారమైయుండకూడదు. క్రొత్తగా క్రైస్తవులయినవారు ఎట్లు ఆరాధన చేయవలెనో సంఘమునకు శిరస్సైయున్న (ఎఫెసీయులకు 4:11-15; కొలోస్సయులకు 2:19). యేసునుండి (మత్తయి 28:18-20) నేర్చుకోవలెను.

ప్ర: వాద్యములు అవశ్యకమునకు సంబంధించిన అంశము మాత్రమైయుండ లేదా?

జ: 1 కొరింథీయులకు 6 అధ్యాయమును ఆధారము చేసుకొని, కొందరు వ్యక్తులు ఈలాగు తీర్మానించిరి, వాద్య పరికరములను గూర్చి ఆజ్ఞాపించబడలేదు గాని అది అవశ్యకమైయున్నవి. పౌలు ఈలాగు వ్రాసెను, “అన్నిటియందు నాకు స్వాతంత్ర్యము కలదు

గాని అన్నియు చేయదగినవికావు” (12వ వచనం; 10:23వ; కూడ చూడు).

పౌలు యిక్కడ చెప్పుచున్న అంశము ఏమైయున్నదనగా, క్రైస్తవులకు ప్రతీది పూర్తిగా సరియైయున్నది అనునది కాదు. మరొకచోట, ఆయన సత్య బోధకు వ్యతిరేకమైయున్న సంగతులను పేర్కొనెను (1 తిమోతి 1:9, 10; చూడు రోమీయులకు 1:24-32; 1 కొరింథీయులకు 6:9, 10; గలతీయులకు 5:19-21; ఎఫెసీయులకు 5:3-12; కొలోస్సయులకు 3:5-9; 2 తిమోతి 3:2-7; తీతు 3:9-11) పౌలు స్పష్టముగా బోధించెను. స్వాతంత్ర్యము కలవాటన్నిటిని చేయుట క్రైస్తవులకు అవశ్యకము కాదు. విగ్రహములకు అర్పించినవి తినుట స్వాతంత్ర్యమై యున్నప్పటికి, అది సహోదరుని యొక్క మనస్సాక్షిని గాయపరచును గనుక, లేదా తొట్రుపడినట్లు చేయును గనుక అది అవశ్యకమై యుండలేదు (1 కొరింథీయులకు 10:25-29; 8:13 కూడ చూడు) అన్ని రకములైన ఆహారమును తినుటకు పౌలు అధికారము కలిగియున్నప్పటికి, ఆయన తినుట సాటి క్రైస్తవులకు స్పష్టమై యున్నట్ల యితే, మాంసమును తినుట మానివేయుదునని ఆయన చెప్పెను (1 కొరింథీయులకు 8:7-13).

వాద్యములకు సంబంధించి, వాటి యొక్క వాడకమునకు సంబంధించి, అవశ్యకమై యున్నవని ఋజువు చేయబడుటకముందు మొదటిగా అవి చట్టబద్ధమై యున్నవని ఋజువు చేయబడవలెను. క్రొత్త నిబంధన ఆరాధనలో అవి ఒక భోగముగా చేర్చబడి యుండలేదు గనుక, అవి చట్టబద్ధమైనవి కావు. అవి చట్టబద్ధమై యుండినట్లయితే, వాటి ఉపయోగము సాటి క్రైస్తవుని బాధపరచును లేదా అతనిని తొట్రుపడునట్లు చేసినట్లయితే అవి ఉపయోగించబడరాదు.

ప్ర: ఆరాధనలో వాద్యములను ఉపయోగించుట కేవలము బేధమునకు సంబంధించిన ఆలోచనయై యుండలేదా?

జ: ఆరాధనలో వాద్యములను ఉపయోగించుట చర్చించుటకు అతి చిన్నదైన సంగతైయున్నది. వారు ఈలాగా వాధింతురు. సాధారణముగా, వాటి యొక్క ఉపయోగమును అభ్యంతరపరచువారు ఆజ్ఞలను దేవుడు చేసినదాని కంటే ఎక్కువగా చట్టబద్ధతను, మరింత నియంత్రణ కలిగినవాటిగా చేయుచున్నారు.

మానవులు తయారు చేసిన నియమములను పరిసయ్యులు భారము మోపుటను యేసు గట్టిగా వ్యతిరేకించెను, కాని ఆయన ధర్మశాస్త్రమును జాగ్రత్తగా పాఠించుటను ఖండించలేదు. అంతకంటే ఎక్కువగా ఆయన యూదులు ధర్మశాస్త్రమంతటికి లోబడవలెనని మరియు కొన్ని ఆజ్ఞలను ఎంచుకొని మరియు ఎంపిక చేసుకొనవలదని, లేదా ధర్మశాస్త్రములోని యితర అంశములకంటే తక్కువ ప్రాముఖ్యతగల వైనప్పటికిని కొన్ని ఆజ్ఞలను అగ్రధ్రచేయుచున్నారని ఆయన బోధించారు.

క్రైస్తవ బోధలో ఏది విలువైన సంగతులనుగా ఏర్పరచునో నిర్ణయించు అధికారమును యేసు మాత్రమే కలిగియుండును. దేవుడు ఏమైతే ఆజ్ఞాపించెనో వాటిని ఖచ్చితముగా చేయుటలో మన పాత్ర విశ్వాస పూర్వకమైనదై యుండవలెను (మత్తయి 7:21-24; 15:9; అపొస్తలుల కార్యములు 2:42; హెబ్రీయులకు 5:8, 9; 3 యోహాను 3, 4). దేవుడు ప్రత్యేకించి చెప్పినవాటిని మాత్రమే చేయుట మరియు దేవుడు అనుమతించినవాటిని

ఉపయోగించకుండుట మాత్రమే దేవునికి విశ్వాస పాత్రులమైయుండుటయైయున్నది. దేవునియొక్క ఎంపికకు మించి వెళ్ళుట ఆయన చిత్తమును అతిక్రమించుటయైయున్నది (2 యోహాను 9).

యేసు యొక్క ఉపమానములో పేర్కొన్న ఈ క్రింది నిర్వచనము ధనము ఉపయోగించుటకు సంబంధించినదైనప్పటికీ, యిది ఒక సాధారణమైన నియమమును ఏర్పరచెను: “మిక్కిలి కొంచెములో నమ్మకముగా ఉండువాడు ఎక్కువలోను నమ్మకముగా ఉండును; మిక్కిలి కొంచెములో అన్యాయముగా ఉండువాడు ఎక్కువలోను అన్యాయముగా ఉండును” (లూకా 16:10). ప్రాముఖ్యమైన నియమముల పట్ల మనయొక్క నిజమైన వైఖరి, స్వల్పమైన సంగతుల పట్ల మనము ఏవిధముగా స్పందిస్తామో చూపించును.

దేవుడు ఏమైతే చెప్పెనో, కేవలము దేవుడు ఏమైతే చెప్పెనో వాటిని చేయుట విధేయతయైయున్నది. అట్లు కాకుండ చేయుట అవిధేయతయైయున్నది.

ప్ర: పాటల పుస్తకము “సంగీతము” కాదా?

జ: కొందరు ఈలాగు చెప్పుదురు, గాత్రము సంగీతమును ఉపయోగించువారు పాటల పుస్తకములు లేదా పాట సంగీత పత్రములను ఉపయోగించుటచే తమకు తామే పరస్పరముగా విభేదించుచున్నారు. వారి యొక్క ఆలోచనా విధానము ఏలాగున్నదనగా, వాద్య పరికరములు మరియు పాటల పుస్తకములు సమాసంగీకారములై యున్నవి. వ్యత్యాసము ఏమైయున్నదనగా పాటల పుస్తకములచే, లేదా, పాట సంగీత పత్రములచేతనైనను ఎటువంటి వాద్య శబ్దము చేయబడదు.

ఒకవ్యక్తి పాట పాడుటను ప్రాంభించినప్పుడు, లేదా, ఒక వాద్య పరికరము మ్రోగించుట ప్రారంభించినప్పుడు, ఎప్పుడు మనము వాద్య శబ్దములను విందుము. పాటల పుస్తకములు మరియు పాట సంగీతముగల పత్రములు వాద్య పరికరములుగా అదే తరగతికి చెందవు, ఎందుచేతననగా దేవుడు ఆజ్ఞాపించిన పాటకు అవి ఎటువంటి వాద్య శబ్దములను చేర్చవు.

ప్ర: వాద్యసంగీతమును ఉపయోగించుటకు ఎంచుకొనుట, లేదా, ఉపయోగించకపోవుట, రక్షణకు ఎటువంటి సంబంధము లేదు?

జ: ఆరాధనలో వాద్యములను ఉపయోగించుట “రక్షణ అంశము” కాదు అని చెప్పుట, క్రొత్త నిబంధనచే వాద్యములు ఆమోద యోగ్యము కాదని ఒప్పుకొనుచున్నారు. అయితే, వాదన ఏమైయున్నదనగా వాద్యములను ఉపయోగించువారు నశించిపోరు.

“రక్షణ అంశము” ఏమైయున్నది? కొందరు ఈలాగు తీర్మానింతురు, క్రైస్తవుడగుటకు అవశ్యకమైన ప్రాథమిక సంగతులు రక్షణకొరకు మాత్రమే కావలసినవైయున్నవి. అయితే, పాపమునుండి ఒక వ్యక్తి రక్షించబడుటకు యేసు ఏవి కావలయునని చెప్పెనో అవి రక్షణకు మాత్రమే కూడియుండలేదు, గాని పాపము చేయకుండుటకు కూడ కూడియున్నవి. పాపము “అక్రమైమమై” యున్నది వ్రాయబడిన దానికి వెలుపల ప్రవర్తించుటయైయున్నది (1 కొరింథీయులకు 4:6). క్రొత్త నిబంధన బోధలో వాద్య పరికరములు కనిపించవు గనుక, వాటిని ఉపయోగించువారు ఏమైతే వ్రాయబడియున్నవో దానిని మీరుచున్నారు. వారు క్రీస్తుబోధకు కట్టుబడియుండలేదు (2 యోహాను 9).

సరియైన ఆరాధన రక్షణకు సంబంధించిన అంశమైయున్నదని యేసు బోధించెను.

యోహాను 4 అధ్యాయమునందు ఆయన సమరయ స్త్రీతో ఈలాగు చెప్పెను, “మీరు మీకు తెలియని దానిని ఆరాధించువారును, మేము మాకు తెలిసిన దానిని ఆరాధించువారము రక్షణ యూదులలోనుండియే కలుగుచున్నది” (22 వచనం). దేవుడు యెరూషలేమును ఎన్నుకొనెను (1 రాజులు 11:13). యిక్రద వర్తించునది స్పష్టమైయున్నది; దేవుడు ఎంపిక చేసిన దానిని కొనసాగించకుండా ఆరాధించు వారు రక్షించబడరు. కయ్యాను మరియు హేబెలు అర్చణలు “రక్షణకు సంబంధించిన అంశము” అయివున్నవి.

కయ్యాను అర్చణ దేవునిని సంతోషపరచలేదు. యిట్లుండగా హేబెలు యొక్క అర్చణ సంతోషపరచెను (హెబ్రీయులకు 11:4) యోహాను ఈలాగు వ్రాసెను, కయ్యాను “దుష్టుని సంబంధియై తన సహోదరుని చంపెను? ... తన క్రియలు చెడ్డవియు తన సహోదుని క్రియలు నీతిగలవియునైయుండెను గనుకనే గదా?” (1 యోహాను 3:12). యిద్దరు సహోదరుల యొక్క క్రియలకు మధ్యగల పోలికైయున్నది. హేబెలు శ్రేష్టమైన అర్చణను అర్పించెను. “దేవుడతని అర్చణలను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చినప్పుడు అతడు ఆ విశ్వాసమును బట్టి నీతిమంతుడని సాక్ష్యము పొందెను” (హెబ్రీయులకు 11:4) కయ్యాను చెడ్డ అర్చణను అర్పించెను, అది అతని క్రియలు చెడ్డవైనవని చూపించెను.

నాదాబు మరియు అబీహూల మరణములు కూడా, మనము ఆయనను ఆరాధించునప్పుడు, దేవుడు విధేయతను కోరుకొనుటకు ఋజువును అందించుచున్నవి. వారు దేవుడు అజ్ఞాపించిన దానికి బదులుగా సాక్ష్యపు గుడారమునందు అన్యాయాన్ని అర్పించుటవలన తీవ్రమైన మూల్యమును చెల్లించిరి (లేవీయకాండము 10:1).

ప్ర: మన ఆరాధనలో వాద్యములు వాయిచినప్పుడు పాట మరింత బాగుగా ధ్వనిచేయనప్పుడు దేవుడు సంతోషించడా?

జ: మనము దేవునికి విధేయత చూపినప్పుడు ఆయన సంతోషించును. వాద్య పరికరములు పాటలు పాడుటకు బాగుగా నుండునట్లు చేయును. అను వాదనను అంగీకరించుట దేవుని ఆరాధించుటలో ఎటువంటి మానవ ప్రాధాన్యతలకైనను ద్వారము తెరచును. కొందరు సంగీత దర్శకులు కలిగియున్న అభిప్రాయము ప్రకారము, అత్యంత మధురమైన సంగీతము గాత్ర ప్రదర్శనయైయున్నది. అయితే, యిది భేదాభిప్రాయములను కలుగజేసెను. దేవునిని కాకపోతే, ఎవని ప్రాధాన్యతలు గౌరవించబడవలెను?

ఈ వాదన మరింత ఎక్కువగా వర్తింప జేసినట్లయితే ప్రభు రాత్రి భోజనము కూడ మారిపోవును. రొట్టెయుక్క రుచిని తేనెను కలుపుటచే మెరుగుపరచ వచ్చును అని కొందరు నమ్మవచ్చును. బాప్తిస్మము తీసుకొనబోవుచున్న వ్యక్తిని నీటిలోనికి పాతి పెట్టుటచే అతనిని తడిచేయుట కంటే గులాబీ రేకులలోనికి ముంచుటను బట్టి బాప్తిస్మమును ఒక అందమైన కార్యక్రమముగా చేయబడవచ్చును (అపొస్తలుల కార్యములు 8:38, 39; రోమీయులకు 6:4; కొలోస్సయులకు 2:12 చూడు). దేవుని యొక్క సంపూర్ణతను మెరుగు పరచుటకు మనము ఊహించరాదు.

ప్ర: వాద్యములను ఉపయోగించుట సభ్యులుకానివారిని ఆరాధనకు ఆకర్షించడా?

జ: ఆరాధనకు అనేకులు హాజరగుచుందురు. వారినందరిని వినోదపరచునట్లు వాద్య

సంగీతమును ఉపయోగించినట్లయితే, దేవునిని మనము ఎట్లు ఆరాధించవలెను అనుదానికి యిది మనకు ప్రామాణికము అయినట్లయితే, అప్పుడు అన్ని రకముల వినోధములు ఆరాధనలో చేర్చబడును. దేవునిని ఆరాధించువారు ఆయనను వెంబడించవలెనను మరియు ఆయన చిత్త ప్రకారము ఆయనను ఆరాధించవలెనను కోరికతో ఆరాధించువారు ఆకర్షించబడవలెనని ఆయన కోరుకొనుచున్నాడు. మనము ఆయనకు విధేయత చూపవలెనని కోరుచున్నాడు. పరలోకమునందుండి ఆయన చిత్తమును గైకొనుచున్నవారు సయితము (మత్తయి 6:10; 1 పేతురు 3:22) ఆరాధనలో దేవుడు ఏర్పాటు చేసిన వాటితో తృప్తి చెందనివారు, దేవుడు ఎంపిక చేయని వాటిని తమ యొక్క సొంత ప్రాధాన్యతను బట్టి ఉపయోగించునప్పుడు కూడ, ఆయన అంగీకరించు విధముగా ఆరాధించుటలో విఫలమగుదురు.

ప్ర: వాద్య పరికరములను ఉపయోగించవలెనను కోరిక, మానవ స్వభావ లక్షణములలో దేవుడు ఏర్పాటుచేసిన ఒక కోరికై యుండలేదా?

జ: సమాధానము, మానవ స్వభావ లక్షణములలో భాగమైయున్న పరికరములు ఎట్లు దేవునిని ఆరాధించవలెనో నిర్ణయించుటకు ప్రామాణికము కాదు. మనము సహనముగా ఏమైతే చేయుదుమో వాటిచే ఆరాధన పద్ధతులు నిర్ణయించబడినట్లయితే, అప్పుడు మానవులచే ఆశీర్వాదించబడుచున్న ఎటువంటి కార్యములనైనా ఆరాధనకు చేర్చవచ్చును. యిటువంటి ఆలోచన, అన్య ఆరాధనలోని శరీరక ఆనందమును కలిగించు ఆచరణలు పుట్టుటకు కారణమయెను. ఆరాధన మన సహజ కోరికలపై ఆధారపడి నిర్మించబడినట్లయితే దేవుని ఆజ్ఞలు అర్థరహితమై యున్నవి.

ఈ వైఖరి అన్ని రకములైన ఆచారములను ఆరాధనలోనికి తీసుకొనివచ్చును. పౌలు స్పష్టముగా ఈలాగు హెచ్చరించెను, "... మనమిక మీదట పనిపిల్లలమైయుండి, కల్పింపబడిన ప్రతి ఉపదేశమునకు ఇటు అటు కొట్టుకొనిపోవుచు అలలచేత ఎగురగొట్టబడిన వారమైనట్లుండక" (ఎఫెసీయులకు 4:14ఎ) బైబిలు, సహజ కోరికలనుబట్టి ఆరాధించనట్లు ఎక్కడను ప్రజలను ఆహ్వానించుటలేదు. ఆరధన దేవుని యొక్క చిత్తమును బట్టి ఉండవలెను. అంతేకాని మన యొక్క సొంత పోకడలను బట్టికాదు.

ప్ర: సంఘము ఆధునికమైన అభివృద్ధిని కొనసాగించవలసిన అవసరతను కలిగియుండలేదా?

జ: సమాజము యొక్క పురోగతిని కొనసాగించునట్లు వాద్య సంగీతము అవసరమైయున్నవని కొందరు సూచింతురు. సంఘము యొక్క భవిష్యత్తు కాలమును బట్టి వచ్చిన మార్పులను కొనసాగించనిదై యున్నదని వారు భావింతురు. అటువంటి అభిప్రాయమును ముందుకు తీసుకొని పోవువారు, సంఘము స్థాపించబడినప్పుడు అనేక రకములైన వాద్యములు అందుబాటులో ఉన్నవను వాస్తవమును చూచుట లేదు.

ఆరాధనలో వాద్యములను చేర్చుమని యేసు తన శిష్యులను బోధించినట్లయితే ఆది క్రైస్తవులు వాటిని ఉపయోగించియుండెడివారు. దీనికి సంబంధించి క్రొత్త నిబంధన యొక్క మోసము, క్రైస్తవ్యము ప్రారంభమయిన ప్రాంతములో యితర మతములచే వాద్యములు ఉపయోగించబడుచున్నప్పటికిని, ఆరాధనలో వాటియొక్క వాడకమును యేసు ఎంపిక

చేయలేదనుటకు తప్పక ఋజువై యున్నది. అపొస్తలులు సర్వసత్యములోనికి నడిపించబడి యుంటుండగా (యోహాను 16:13) - సత్యము వాద్యములను గూర్చి ఏమియు చెప్పలేదు - ఆరాధనలో వాటియొక్క వాడకమును యేసు ఆశించలేదని మనము ముగింపునకు రావలెను.

క్రైస్తవులు యేసు బోధలను గైకొనవలసిన బాధ్యతను కలిగియున్నారు. అంతేకాని కాలమునుబట్టి వచ్చు పోకడలను కాదు. సమాజము యొక్క మోజులను వెంబడించుటకు సత్యబోధనుండి తొలగిపోవు ప్రజలను పౌలు హెచ్చరించెను (1 తిమోతి 4:1-3; 2 తిమోతి 4:2-4).

ప్ర: ఆది సంఘము, అప్పుడు వారికి తెలిసియుండినట్లయితే వాద్యములను ఉపయోగించియుండకపోదురా?

జ: ఆది సంఘము రోజులలో వాద్యములు వుండలేదు గనుక వాటిని వారు ఉపయోగించలేదని వాధించువారు వాద్య పరికరములు ఎంత పురాతనమైనవో ఎరుగకయున్నారు. అవి జల ప్రళయమునకు ముందే కూడావున్నవి. ఆదామునుండి ఏడవ తరమైన, యాబాలు, “సితారాను సానికను వాడుకచేయు వారికందరికిని మూలపురుషుడు” (అదికాండము 4:19-21) లాబాను, క్రీస్తుకు సుమారు 1900 సంవత్సరములకు ముందు జీవించెను. అతడు యాకోబు ఈలాగు చెప్పెను. “నీవు నాకు చెప్పక రహస్యముగా పారిపోయి నన్ను మోసపుచ్చితివే? సంభ్రమముతోను, పాలతోను, మద్దెలతోను, సితారాలతోను నిన్ను సాగనంపుదునే” (అదికాండము 31:27).

మొదటి శతాబ్దకాలములో వాద్యములను గూర్చి బాగుగా యెరుగుదురు - మరియు విస్తృతముగా వాటిని ఉపయోగించిరి, సామాజిక కార్యక్రమములలోను మరియు అన్య ఆరాధన రెండింటిలోను కూడ ఉపయోగించిరి. వాటిని ఉపయోగించుటకు సంఘము ఆజ్ఞాపించినట్లయితే, వారు ఉపయోగించియుండెడి వారు.

ప్ర: “పాడుట” (*psallo*) అను పదములో వాద్య సంగీతమును ఉపయోగించుటను కలిగియుండలేదా?

జ: *Psallo* అనగా సాధారణమైన అర్థము “పాడుట.” “పాడుట” అను పదము వాద్యమును గూర్చి కూడ చెప్పుచున్నదని కొందరు వాధింతురు. వారియొక్క వాదన ఈలాగు వెళ్ళును: ఒక్కడే పాటలు పాడు ఒక వ్యక్తి గుంపును కలిగియుండి ఈలాగు చెప్పెను, “నేను మీ కొరకు ఒక పాట పాడుదును” అతని యొక్క అర్థము, అతడు వాద్యములను వాయింపుచున్న నేపద్యమును కలిగియుండి పాడుదును అని అర్థము. ఒంటరిగా పాటలు పాడు ఒక వ్యక్తి విషయంలో యిది సరియైన వివరణమైయున్నది, కాని వాద్యకారులు ఏమి చేయుదురు? గమనించుచున్న ఒక వ్యక్తి ఈలాగు చెప్పుచుండును, ఒక వ్యక్తి పాడుచుండగా మిగతావారు వాద్యములను వాయింపుచున్నారు.

ప్రభుబల్లను గూర్చి కూడ అటువంటి వాదన ఒకటి వేయబడెను. చాలా సంవత్సరముల క్రితము కెనడాలో సువార్త ప్రచార దళము ఉండెను. ఆశ్చర్యముగా, వారియొక్క రొట్టె, ఆహారమంత వెన్నతో కూడినదై యుండెను, ఎందుచేతననగా ఆ పట్టణములో ఉన్న కెనడీ

యనులు రొట్టెను వెన్నతో కలిపివడ్డించవలెనని భావించిరి. యిది ప్రభు బల్లలోని రొట్టె విషయంలో సరియైనదై యున్నదా? వెన్నలేని రొట్టెను గూర్చి వినకపోయినప్పటికిని, రొట్టెలో వెన్న ఎట్లు కలిగియుండదో అట్లే “పాడుట” వాద్య పరికరమును కలిగియుండలేదు.

క్రైస్తవ యుగములో ఆరాధన కొరకైన దేవుని యొక్క ఆజ్ఞ పాడుటైయున్నది, “పాడుట” అను పదము వాద్యములను కలిగియున్నట్లయితే, అవి ఉపయోగించబడవలెనని దావీదు మరియు నాతాను ద్వారా వెల్లడి చేసియుండ కుండెడివాడు. దేవుడు ప్రత్యేకించి వాటి యొక్క వాడకమును గూర్చి చెప్పేంత వరకు ఇశ్రాయేలీయులు వాద్యములను చేర్చలేదు. ఆరాధనలో వాద్య పరికరములను ఉపయోగించవలెనని దేవుడు కోరికొనినట్లయితే, ఆయన వాటియొక్క వాడకమును గూర్చి మనకు ఒక ఆజ్ఞయిచ్చి యువిండెడివాడు లేదా ఒక ఉదాహరణను యిచ్చి యుండెడివాడు.

ప్ర: యింటిలో వాద్యములను ఉపయోగించుట సరియైయున్నట్లయితే, ఆరాధనలో వాటిని ఉపయోగించుట అంగీకారము కాదా?

జ: అటువంటి తర్కములు యింటిలో జరిగే సమస్త క్రియలను ఆరాధనలోనికి తీసుకొని వచ్చును. యింటిలో అనేక రకములైన ఆహారములు తిందుము, అయితే యేసు ప్రభుబల్లనే కేవలము రొట్టె, ద్రాక్షారసము మాత్రమే ఎంపిక చేయబడెను. కుటుంబములు సామాజిక పరమైన సంగీతమును విందురు. మరియు అనేక యితర కార్య కలాపములందు పాల్గొందురు. అవి కుటుంబ ఆరాధనలో లేదా క్రైస్తవ సంఘములలో సరియైనవి కావు.

పరిశుద్ధము మరియు నిషిద్ధమైన వాటికి మధ్య వ్యత్యాసము చేయుటకు, ఇశ్రాయేలీయులను ఆశించినట్లుగానే, దేవుడు క్రైస్తవులను ఆశించుచున్నాడు. దేవుడు ఏమైతే ఆరాధన కొరకు ఎంపిక చేసెనో అవి ఆయన దృష్టికి పరిశుద్ధమైయున్నవి. అట్లు కాకుండ ఆచరించుట సంఘమును నిషేధించును.

యాజకులు మతపరమైన కార్యకలాపములలో పాల్గొను నప్పుడు ద్రాక్షారసమును లేదా గాఢమైన ద్రావకములను తీసుకొనరాదు. అట్లు చేయుటచే వారు “అపవిత్రమైన దాని నుండి పవిత్రమైన దానిని వేడ చేయదురు” (లేవీయకాండము 10:10; 21:12 చూడు). నిదర్శనముగా, నాబాదు మరియు అబీహూలు, బలిపీఠము నొద్ద ధూపము వేయుటకు “ఆజ్ఞాపించబడిన” “అన్యాయాన్ని” ఉపయోగించుటచే పరిశుద్ధతను అపవిత్రపరచిరి (లేవీయ కాండము 10:1-3).

యెహోజ్కేలు ద్వారా, యాజకులు పరిశుద్ధమైన వాటిని అపవిత్రపరచుచున్నారని దేవుడు వారిని నిషేధించెను ఎందుచేతననగా వారు “పవిత్రమేదో అపవిత్రమోదో తెలిసికొనుటలేదు” (యెహోజ్కేలు 22:26). యాజకులు ప్రజలకు ఈలాగు బోధించవలెను. “ప్రతిష్ఠతము కానిదేదో పవిత్రమైనదేదో అపవిత్రమైనదేదో కనుగొనుటకు వారు జనులను నేర్పవలెను” (యెహెజ్కేలు 44:23). యాజకులు సేవచేయుటకు దేవుడు ఎంపిక చేసిన వాటని పరిశుద్ధమైనదిగా నెంచవలెను. ఏమైతే దేవుడు ఎంపిక చేయలేదే, యాజకులచే ఆరాధించుటకు తేబడునట్లయితే, అపవిత్రమైనవిగా నెంచవలెను. ఆజ్ఞచే అనుమతించబడని ఆచరణలు ఆరాధనను అపవిత్రపరచును.

ఓవన్ డి. ఆల్బ్రిచ్

సూచన

¹H. M. Best and D. Huttar, "Music, Musical Instruments," *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, ed. Merrill C. Tenney (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1975), 4:319.